

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)  
Judecătorul: I. Păduraru  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

## ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,  
judecătorul  
judecători

Svetlana Filincova,  
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eremia Igor împotriva Ministerului Economiei al Republicii Moldova, cu privire la constatarea încălcării termenului legal de prezentare de către pârât a informațiilor oficiale, repararea prejudiciului moral și obligarea prezentării copiei legalizate de pe ordinul Ministerului Economiei și a tuturor anexelor acestuia,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017,

## C O N S T A T Ă :

La 04 aprilie 2017 Eremia Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Economiei al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării termenului legal de prezentare de către pârât a informațiilor oficiale, încasarea prejudiciului moral pentru încălcarea termenului legal de prezentare a informațiilor oficiale solicitate, în sumă de 3000 lei, obligarea prezentării copiei legalizate de pe Ordinul Ministerului Economiei nr. 54 din 10 aprilie 2013 și a tuturor anexelor acestuia.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la data de 14 martie 2017 de către Ministerul Economiei a fost recepționată cererea sa, însă i-a fost refuzat aplicarea pe exemplarul de cerere a petiționarului a dovezii recepționării, prin care a solicitat eliberarea copiei legalizată de pe Ordinul Ministerului Economiei nr.54 din 10 aprilie 2013 și a tuturor anexelor acestuia.

Eremia Igor comunică, că cerințele respective au generat ca urmare a necesității de a lua cunoștință cu prevederile ordinului nominalizat și în caz de necesitate de a prezenta extrase din conținutul acestuia, în calitate de probe în instanța de judecată.

Reclamantul menționează, că Ministerul Economiei, urma să elibereze răspuns, la cererea adresată la data de 14 martie 2017, până la data de 03-04 aprilie 2017, adică în termen de 15 zile lucrătoare potrivit art. 16 al Legii privind accesul la informație (nr. 982 din 11 mai 2000, publicată în M.O. la 28 iulie 2000 Nr. 88-90, art Nr : 664), însă, până la ziua înregistrării prin intermediul cancelariei Judecătoriei mun. Chișinău (sediul Buiucani), a cererii de chemare în judecată, cererea sa nu a fost satisfăcută și informația nu a fost eliberată, în adresa petiționarului fiind expediată scrisoare cu nr. 08/2-1511 din 17 martie 2017, prin care evaziv a fost făcut trimitere la un link de pe pagini web.

Consideră scrisoarea pârâtului drept refuz la prezentarea informației solicitate, ori în caz de necesitate de prezentare de probe în instanța de judecată, la dosar nu sunt admise în calitate de probe link-uri web. Reclamantul face trimitere la prevederile art.10 și 16 a Legii privind accesul la informație unde se stipulează că persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație; informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Eremia Igor susține, că în cazul în care informația solicitată este una costisitoare pentru Ministerul Economiei, atunci ultimii erau în drept să solicite o plată simbolică pentru compensarea cheltuielilor, prin prisma prevederilor art. 13 alin. (1) lit. e) al Legii RM privind accesul la informație.

Reclamantul își întemeiază pretențiile în baza art. 11, 13, 16 Legii privind accesul la informație, art. 22, 25, 26 a Legii contenciosului administrativ ( nr. 793 din 10 februarie 2000, publicată în M.O. la 18 mai 2000 Nr. 57-58, art Nr: 375 ), Legii cu privire la petiționare (nr. 190 din 19 iulie 1994, publicată în M.O. 24 ianuarie 2003 în Nr. 6-8, art Nr: 23), Hotărâre Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1, din 02 aprilie 2007 „cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale”, art.4 - 6. 94, 239 CPC.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2017 acțiunea a fost admisă parțial, dispunându-se constatarea încălcării de către Ministerul Economiei a termenului legal de prezentare a informațiilor oficiale și obligarea Ministerului Economiei a Republicii Moldova să prezinte lui Eremia Igor copia legalizată de pe Ordinul Ministerului Economiei nr. 54 din 10 aprilie 2013 și a tuturor anexelor acestuia. În rest acțiunea civilă inițiată la cererea de chemare în

judecată declarată de Eremia Igor împotriva Ministerului Economiei a Republicii Moldova a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 28 iunie 2017 Eremia Igor a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2017 în partea ce ține de neadmiterea cerințelor privind încasarea prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a obliga Ministerul Economiei la repararea prejudiciului moral în mărime de 3000 lei.

La data de 07 iulie 2017 Ministerul Economiei al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pretențiile față de Ministerul Economiei să fie respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2017, nu s-a dat curs cererilor de apel declarate de Eremia Igor și Ministerul Economiei al Republicii Moldova, acordându-le apelanților un termen de 10 zile de la recepționarea încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor stipulate în încheiere.

La 10 octombrie 2017 Eremia Igor a depus cerere de apel motivată cu reiterarea solicitărilor inițiale.

La 23 octombrie 2017 Ministerul Economiei al Republicii Moldova a depus cerere de apel motivată solicitând admiterea cerințelor inițiale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 s-a respins apelul declarat de către Ministerul Economiei al Republicii Moldova, a fost admis apelul depus de Eremia Igor, a fost casată hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2017 în partea respingerii cerințelor privind încasarea prejudiciului moral și a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost încasat din contul Ministerului Economiei în beneficiul lui Eremia Igor prejudiciul moral în mărime de 1000 lei, în rest cerințele au fost respinse și menținută hotărârea instanței de fond (f.d.82).

În susținerea poziției date instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit că apelantul-pârât Ministerul Economiei nu a furnizat informația solicitată apelantului-reclamant Eremia Igor, a stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, dar a aplicat eronat norma de drept material și a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului de liber acces la informație.

Însă, în opinia instanței de apel, suma de 3000 lei, solicitată de Eremia Igor, cu titlu de prejudiciu moral este exagerat de mare și nu este în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către acesta, din care considerente Completul consideră necesar de stabilit cuantumul prejudiciului moral în sumă de 1000 lei, în rest de respins.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 01 martie 2018 Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iunie 2017 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea reclamantului, sau transmiterea cauzei spre rejudecare în apel (f.d. 93-94).

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată, fiind pronunțată cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

Recurentul precizează că din materialele cauzei anexate de către intimat atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, nu a fost prezentată nici o probă ce ar putea confirma faptul că lui Eremia Igor i s-a pricinuit careva prejudiciu moral. Astfel recurentul concluzionează că instanța de apel la stabilirea încasării prejudiciului nu s-a bazat pe careva probe anexate la dosar, în acest fel încălcând prevederile art. 130 alin.(1) CPC.

La 17 aprilie 2018, Eremia Igor a depus referință asupra recursului declarat de către Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova, în care a indicat că nu este de acord cu recursul înaintat, îl consideră neîntemeiat, nefundat și nu întrunește condițiile legale de declarare a recursului, solicitând în acest sens respingerea acestuia ca fiind depus tardiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei recursul declarat de către Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova la 01 martie 2018 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

### **DISPUNE :**

Recursul, declarat de către Ministerul Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean